

[Alfred Hansen]

høj grad socialdemokratiet og regeringen har nedprioriteret.

Vi følte nok, at den holdning, som socialdemokratiet har forsøgt at give udtryk for de sidste 8-14 dage, adskiller sig noget fra hin søndag, hvor det blev meddelt, at nu havde man nedprioriteret, og nu måtte vi finde alternative energikilder. Men socialdemokratiet og regeringen skal have tid til at finde deres egne ben, og vi skal nok hjælpe dem med at finde dem. Vi må nu se at få en instans til at udarbejde denne energiplan, en instans, som er helt uafhængig af økonomiske interesser, og som udelukkende ser på de problemer og risici, der er i forbindelse med kernekraft på den ene side, og de muligheder, der er med hensyn til alternative energikilder. Her vil jeg varmt anbefale regeringen at satse på de vedvarende energikilder, det kan være den geotermiske, det kan være solvarme, og det kan være bølgeenergi og vindmøller, og jeg glæder mig meget til også på det energipolitiske område at få et frugtbart samarbejde i gang mellem regeringen, socialdemokratiet og bl. a. retsforbundet.

Med hensyn til den dagsorden, som er foreslået fremsat, skal jeg oplyse, at retsforbundet ikke kan støtte den, og så vil jeg i øvrigt sige, at man skal ikke påstå, at Danmarks eksistens står og falder med, om man får kernekraft, som man nu fra forespørgernes side forsøger at sige i dag. Vil vi bevare vores levestandard, eller vil vi dø af sult? Det er stort set det, man gerne ligesom vil bruge som skræmmebillede. Og jeg er i den situation, at jeg godt kan huske, hvordan man også i 1972 forud for EF-afstemningen sagde: vil I ind i EF, eller skal vi dø af sult? Jeg synes, det er meget farligt at køre det så bombastisk op, og jeg vil endvidere stille forespørgerne det spørgsmål, da det jo netop meget ofte er venstre og de konservative – og med god ret – der siger, at vi må finde besparelser: har man tænkt på, om Danmark i det hele taget har råd til at bygge kernekraftværker? Og jeg vil også godt have ministerens vurdering af, i hvor høj grad den danske økonomi ville kunne bære at få bygget disse kernekraftværker.

Steenholdt (Grøn.):

I forbindelse med diskussionerne om energi såvel i Danmark som i Grønland har jeg følgende bemærkninger:

Samstemmende med landsstyreformanden for Grønlands landsstyre, hr. Motzfeldt, går vi i atassut i modsætning til siumut-partiet ind for, at der ved fortsættelse af igangsatte undersøgelser på Kvanefjeldet ved Narssaq skal tilvejebringes sagkyndigt og sikkert materiale inden 1982, således at de grønlandske og danske politikere kan tage stilling til, om uranforekomster i Grønland kan brydes uden skade for den grønlandske befolkning, miljøet og landets hovederhverv. Vi er i Grønland klar over, at brydningen af uran ikke har direkte betydning som energiresource for den grønlandske befolkning. Derfor går vi i atassut også ind for, at andre energimuligheder såsom eventuelle olieforekomster, gas- eller andre forekomster, f. eks. kulforekomster, og vandkraftmulighederne undersøges så hurtigt som overhovedet muligt.

Energiministeren (Poul Nielson):

Først til fru Annelise Gotfredsen, der spurgte, om der var nogen særlig dybsindig forskel mellem det, statsministeren havde sagt, at et eller flere kernekraftværker måtte laves som noget andet, og det, jeg havde sagt om det første par. Ja, det første vil jo blive det første, der i givet fald bliver udskudt, og vi kan ikke på nuværende tidspunkt se et klart tidspunkt, hvor man forsvarligt vil kunne tage stilling til principspørgsmålet om ja eller nej. Derfor er det i høj grad en strid om kejserens eller måske statsministerens skæg, hvis vi taler om det første eller det andet eller det tredje af de kraftværker, der skal producere strøm ved enten uran eller kul.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvor stor en del af det samlede energiforbrug hvert af disse 1.000 megawatt kraftværker vil dække, afhænger det jo dels af den belastningsfaktor, et sådant værk kører med, dels af, hvor stort det samlede energiforbrug på det tidspunkt antages at være, og det giver simpelt hen en elastik i skønnet. Det tal fra energiplanen fra 1976, som fru Annelise Gotfredsen henviser til, ligger på godt og vel 4 pct. og ikke på 5-6 pct., og vi taler altså her om 3-4 pct. Det er inden for de faktiske mærgener, som regnestykket nødvendigvis indeholder.

Så sagde fru Annelise Gotfredsen også, at vi risikerer en velfærdsnedgang, der vil ram-